

Становището, че само използването са стилизирания кактус не засяга отличителния характер на по-ранната марка по смисъла на член 15, параграф 1, буква а) от Регламента относно марката на Общността е опорочено от четири грешки при прилагане на правото. Като основава извода си само на семантичното съотношение между логото и словния елемент, Общият съд не е успял да разгледа до каква степен словният елемент „Cactus“ е отличителен и важен в по-ранната комбинирана марка. Общият съд не е взел предвид визуалните и (възможните) фонетични разлики между логото и комбинираната марка, същият погрешно е обосновал извода си на факта, че потребителите в Люксембург са познавали преди това по-ранната комбинирана марка, а също така не е успял да вземе предвид възприемането от страна на европейските потребители като цяло.

(¹) Регламент (ЕО) № 207/2009 на Съвета от 26 февруари 2009 година относно марката на Общността (ОВ L 78, стр. 1).

Преюдициално запитване от Secretario Judicial del Juzgado de Violencia sobre la Mujer de Terrassa (Испания), постъпило на 23 септември 2015 г. — Ramón Margarit Panicello/Pilar Hernández Martínez

(Дело C-503/15)

(2015/C 414/23)

Език на производството: испански

Запитваща юрисдикция

Secretario Judicial del Juzgado de Violencia sobre la Mujer de Terrassa

Страни в главното производство

Ищец: Ramón Margarit Panicello

Ответник: Pilar Hernández Martínez

Преюдициални въпроси

- 1) Противоречат ли членове 34, 35, 207.2, 207.3 и 207.4 от Ley 1/2000, уреждащи административното производство „jura de cuentas“, на член 47 от Хартата за основните права на Европейския съюз (¹), доколкото не допускат възможност за съдебен контрол? При положителен отговор,

в рамките на производството по членове 34 и 35 от Ley 1/2000 съдебният секретар има ли качеството на „юрисдикция“ за целите на член 267 от Договора за функционирането на Европейския съюз?

- 2) Противоречат ли членове 34 и 35 от Ley 1/2000, които не допускат служебен контрол за евентуални неравноправни клаузи или неоялни търговски практики в договори, сключени между адвокати и физически лица, които действат извън рамките на своята търговска или професионална дейност, на член 6, параграф 1 и член 7, параграф 2 от Директива 93/13/ЕИО (²) и член 6, параграф 1, буква г), член 11 и член 12 от Директива 2005/29/ЕО (³)?

- 3) Противоречат ли членове 34 и 35 от Ley 1/2000, които не допускат събирането на доказателства в административното производство „jura de cuentas“, на член 6, параграф 1 и член 7, параграф 2 от Директива 93/13/ЕИО, както и на точка 1, буква р) от приложението към същата директива?

⁽¹⁾ ОВ С 364, 2000 г., стр. 1.

⁽²⁾ Директива 93/13/ЕИО на Съвета от 5 април 1993 година относно неравноправните клаузи в потребителските договори (ОВ L 95, стр. 29; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 2, стр. 273 и поправка в ОВ L 293, 2014 г., стр. 59).

⁽³⁾ Директива 2005/29/ЕО на Европейския Парламент и на Съвета от 11 май 2005 година относно неоялни търговски практики от страна на търговци към потребители на вътрешния пазар и изменение на Директива 84/450/ЕИО на Съвета, Директиви 97/7/ЕО, 98/27/ЕО и 2002/65/ЕО на Европейския парламент и на Съвета, и Регламент (ЕО) № 2006/2004 на Европейския парламент и на Съвета („Директива за неоялни търговски практики“) (ОВ L 149, стр. 22; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 14, стр. 260).

Преюдициално запитване от Rechtbank van Koophandel Gent (Белгия), постъпило на 24 септември 2015 г. — Agro Foreign Trade & Agency Ltd/Petersime NV

(Дело C-507/15)

(2015/C 414/24)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Rechtbank van Koophandel Gent

Страни в главното производство

Ищец: Agro Foreign Trade & Agency Ltd

Ответник: Petersime NV

Преюдициален въпрос

Съвместим ли е белгийският Закон относно договорите за търговско представителство, с който Директивата за търговските представители ⁽¹⁾ е транспонирана в белгийското право, с тази директива и/или с разпоредбите на Споразумението за асоцииране, чиято изрична цел е присъединяването на Турция към Европейския съюз, и/или с взаимните задължения на Турция и на Европейския съюз за премахване на ограниченията по отношение на свободното движение на услуги между тях, при положение че белгийският Закон относно договорите за търговско представителство предвижда, че се прилага само по отношение на търговски представители с основно място на стопанска дейност в Белгия, и че не е приложим, когато установен в Белгия търговец-принципал и установен в Турция търговски представител изрично са избрали белгийското право за приложимо право?

⁽¹⁾ Директива 86/653/ЕИО на Съвета от 18 декември 1986 година относно координирането на правото на държавите членки, свързано с дейността на самостоятелно заетите търговски представители (ОВ L 382, 31.12.1986 г., стр. 17; Специално издание на български език, 2007 г., глава 6, том 1, стр. 176).

Преюдициално запитване от Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas, постъпило на 25 септември 2015 г. в рамките на съдебно производство по административно дело със страни Agrodetalė UAB и Lietuvos Respublikos žemės ūkio ministerija

(Дело C-513/15)

(2015/C 414/25)

Език на производството: литовски

Запитваща юрисдикция

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas